

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

مجوز خدمات درمانی برای شما صادر می‌شود

این یعنی چه؟ خود شما چه
اقدامی می‌توانید انجام دهید؟

Samen gezond, fit en veerkrachtig

مجوز خدمات درمانی برای شما صادر می‌شود این یعنی چه؟ خود شما چه اقدامی می‌توانید انجام دهید؟

ارائه درمان روان‌پزشکی منوط به کسب مجوز از شماست. گاهی ارائه‌دهنده مراقبت ممکن است شما را، بدون این که از شما اجازه بگیرد، درمان کند. مثلاً اگر بر اثر بیماری روانی در وضعیت خطرناک قرار گرفته باشید. به این اقدام مراقبت اجباری می‌گویند.

این اقدام بر اساس قانون خدمات سلامت روان (Wvvgz) انجام می‌گیرد.

مراقبت اجباری را نمی‌توان به این شکل ارائه کرد. این خدمت فقط در شرایط استثنایی که چاره دیگری در دسترس نباشد، ارائه می‌شود.

برای استفاده از مراقبت اجباری دو راه پیش رو دارید:

- اقدام بحرانی
- مجوز مراقبت

این روش‌ها برای افرادی طراحی شده است که مجوز خدمات درمانی درباره آنها کاربرد دارد. مجوز مراقبت به این معناست که قاضی شما را شایسته دریافت خدمات درمانی بداند ولی شما این خدمات را نپذیرید. در این روش الزامات قانونی مجوز خدمات درمانی و پیامدهای احتمالی آن برای شما شرح داده شده است.

خود شما نیز کارهای بسیاری انجام دهید.

در بسیاری از موارد، در جریان صدور مجوز مراقبت، شما می‌توانید بر روند پیشگیری از مراقبت اجباری تأثیرگذار باشید. در این صورت، می‌توانید مراقبت را داوطلبانه، و نه اجباری، دریافت کنید.

افرادی که ممکن است در جریان صدور مجوز خدمات درمانی با آنها سروکار داشته باشید:

- دادستان کل ([صفحه 7](#))
- مدیر پزشکی ([صفحه 7](#))
- وکیل ([صفحه 18](#))
- فرد معتمد بیمار ([صفحه 18](#))
- احتمالاً نماینده خودتان ([صفحه 19](#))
- مدیر مراقبت ([صفحه 7](#))
- روان‌پزشک مستقل ([صفحه 7](#))
- پزشک

در این روش‌ها ضمیر مذكر برای افراد مذكر یا مونث به کار رفته است

فهرست

2	مجوز خدمات درمانی برای شما صادر می‌شود این یعنی چه؟ خود شما چه اقدامی می‌توانید انجام دهید؟
5	مجوز خدمات درمانی چیست؟
5	چرا مجوز خدمات درمانی برای شما صادر می‌شود؟
5	اعلان به شهرداری و بررسی تحقیقی
6	شرایط مراقبت اجباری
6	معیار صدمه
7	صدور مجوز مراقبت
8	بیانیه پزشکی
8	آنچه خودتان می‌توانید انجام دهید: برنامه عملی
9	کارت مراقبت و برنامه مراقبت
11	درخواست مجوز مراقبت
12	قاضی و دادرسی
12	مجوز مراقبت صادر شده است. این برای شما چه معنایی دارد؟
13	چه نوع مراقبت اجباری ممکن است اعمال شود؟
14	چه زمانی مراقبت اجباری به شما ارائه می‌شود؟
14	مراقبت اجباری سرپایی چیست؟
15	قوانین داخلی
15	بررسی امنیتی
16	برای ارائه مراقبت اجباری، چه شرایطی باید برآورده شود؟
16	مجوز مراقبت چه مدت اعتبار دارد؟
17	وقفه موقت و توقف
17	انتقال
18	وکیل و فرد معتمد بیمار
18	وکیل
18	فرد معتمد بیمار

19	نماینده
20	حریم شخصی
20	شکایات
21	چه کار دیگری می‌توانید انجام دهید؟
21	کمک گرفتن از بستگان و/یا عزیزان
21	کارت بحران
22	تعهدنامه
22	مشکلات پزشکی و/یا داروها
23	اطلاعات بیشتر
25	پیوست شرح معیار صدمه
25	صدمه جدی
26	اختلال روانی که آسیب جدی از آن پدید می‌آید
26	مقاومت

مجوز خدمات درمانی چیست؟

مجوز مراقبت مجوزی است که دادگاه صادر می‌کند. قاضی در این مجوز ذکر می‌کند که بدون کسب مجوز از شما، چه مراقبت‌هایی را می‌توان به شما ارائه کرد. این مجوز آزادی شما را محدود می‌کند. ممکن است لازم باشد که شما تحت درمان پزشکی یا روان‌پزشکی قرار بگیرید.

شما ممکن است برای مراقبت اجباری در یک موسسه ZGG بستری شوید. ولی لزوماً همواره این اتفاق رخ نمی‌دهد. مراقبت اجباری ممکن است به‌صورت سرپایی نیز ارائه شود. سرپایی به این معناست که شما بستری نمی‌شوید، بلکه مثلاً به درمانگاه سرپایی ارجاع داده می‌شوید یا مراقبت را در منزل دریافت می‌کنید.

چرا مجوز خدمات درمانی برای شما صادر می‌شود؟

یک نفر رفتار شما را نگران‌کننده دانسته است. این فرد ممکن است مثلاً ارائه‌دهنده مراقبت به شما باشد؛ مانند روان‌پزشکی که مداوای شما را بر عهده دارد. مثلاً، مامور پلیس محلی نیز ممکن است گزارشی درباره شما ارائه کرده باشد. آنها ممکن است از دادستان کل بخواهند که درخواستی برای صدور مجوز مراقبت برای شما آماده کند.

این امکان وجود دارد که یکی از بستگان، یا هر شخص دیگری، به شهرداری اعلام کرده باشد که رفتار شما نگران‌کننده است.

اعلان به شهرداری و بررسی تحقیقی

اگر گزارشی به شهرداری برسد، چه اتفاقی می‌افتد؟ شهرداری ابتدا بررسی‌های مقدماتی را انجام می‌دهد. مثلاً آنها درستی یا نادرستی گزارش را بررسی می‌کنند.

- آیا می‌خواهید داوطلبانه مراقبت دریافت کنید؟ در این صورت، مراقبت اجباری ضرورتی نخواهد داشت.
- آیا با مراقبت داوطلبانه موافق نیستید؟
 - پس، شهرداری بررسی می‌کند که آیا وضعیت شما معیارهای مراقبت اجباری را برآورده می‌کند یا خیر. مثلاً این اتفاق رخ می‌دهد:
 - در جریان تحقیقات، یک نفر ممکن است از طرف شهرداری با شما دیدار کند و چیزهایی از شما بپرسد.
 - شهرداری ممکن است برای دریافت اطلاعات تکمیلی با فرد گزارش‌دهنده تماس بگیرد.
 - امکان پرس‌وجو از مامور پلیس محلی و/یا گروه اجتماعی منطقه نیز وجود دارد.¹

پس از این تحقیقات، آیا شهرداری مراقبت اجباری را ضروری تشخیص می‌دهد؟ پس شهرداری از دادستان کل می‌خواهد که یک مجوز مراقبت صادر کند.

¹ توجه کنید که گروه اجتماعی منطقه ممکن است در هر شهر نام متفاوتی داشته باشد. اگر در این باره سوالی داشتید، با فردی که از طرف شهرداری به دیدار شما آمده است در میان بگذارید.

شرایط مراقبت اجباری

اگر درخواست صدور مجوز مراقبت به دادستان کل برسد، وی بررسی می‌کند که آیا وضعیت شما معیارهای اعمال مراقبت اجباری را برآورده می‌کند یا خیر. مراقبت اجباری در صورتی اعمال می‌شود که همه معیارهای زیر درباره وضعیت شما صدق کند:

- اگر خطری متوجه خودتان یا دیگران کنید (در Wvggz به آن «صدمه جدی» گفته می‌شود).
- اگر رفتار شما ناشی از مشکل روانی باشد.
- اگر شما اجازه مراقبت را صادر نکنید.

معیار صدمه

مراقبت اجباری فقط باید در موارد استثنایی اعمال شود. یعنی: چاره دیگری برای پیشگیری از رفتارهای پرخطر شما وجود نداشته باشد. آستانه اعمال اقدام بحرانی را «معیار صدمه» می‌نامند.

معیار صدمه در پیوست این بروشور به تفصیل بیان شده است (به صفحه 23 مراجعه کنید).

صدور مجوز مراقبت

مرحله بعدی، صدور مجوز مراقبت است. در این فرآیند، دادستان کل، مدیر پزشکی، روان‌پزشک مستقل و خود شما نقش دارید.

دادستان کل

دادستان کل:

- مدیر پزشکی را منصوب می‌کند.^۲
- بررسی می‌کند که آیا پلیس یا مسئولان قضایی گزارشی درباره شما که برای ارزیابی صدمه جدی سودمند باشد ارائه کرده‌اند یا خیر. اگر چنین باشد، داده‌ها را به مدیر پزشکی می‌دهد.
- بررسی می‌کند که آیا اظهارنامه الزام‌آور دارید یا خیر، و این که آیا قبلاً برای شما مجوز مراقبت اجباری صادر شده است یا خیر. اگر چنین باشد، داده‌ها را به مدیر پزشکی می‌دهد.
- بررسی می‌کند که آیا وکیل دارید یا خیر. اگر خیر، از قاضی می‌خواهد که برای شما وکیل فراهم کند.
- بررسی می‌کند که آیا وضعیت شما معیارهای مراقبت اجباری را برآورده می‌کند یا خیر.

مدیر پزشکی:

مدیر پزشکی تخصص روان‌پزشکی دارد. وظیفه اصلی وی یافتن قوانین و مقررات روزآمد و تبدیل آنها به توصیه‌ها و رهنمودهای کاربردی برای ارائه‌دهندگان مراقبت است.

مدیر پزشکی:

- شما را کتباً از صادر شدن مجوز مراقبت باخبر می‌کند؛
- نماینده شما، وکیل و شهرداری یا ارائه‌دهنده مراقبت را از تصمیم مربوط به صدور مجوز مراقبت برای شما آگاه می‌کند.
- فردی را به‌عنوان مدیر مراقبت شما تعیین می‌کند. این فرد همان ارائه‌دهنده خدمات درمانی است که وظیفه هماهنگ کردن امور مراقبت اجباری شما را بر عهده دارد. شما با این مدیر مراقبت بسیار سروکار خواهید داشت. حتی در روند صدور مجوز مراقبت.
- از شما می‌پرسد که آیا مایلید از فرد معتمد بیمار کمک بگیرید یا خیر. فرد معتمد بیمار می‌تواند، در روند صدور مجوز مراقبت، به شما مشاوره بدهد و از منافع شما حمایت کند. پس از این مرحله و در مدت ارائه مراقبت نیز می‌توانید از خدمات وی استفاده کنید. اگر موافقت کنید، مدیر پزشکی می‌تواند اطلاعات تماس شما را به بنیاد PVP منتقل کند. در این صورت، مشاور معتمد بیمار با شما تماس می‌گیرد.
- از شما می‌پرسد که آیا می‌خواهید از بستگان یا نزدیکان خود کمک بگیرید یا خیر.

روان‌پزشک مستقل

روان‌پزشک مستقل نباید شما را طی حداقل یک سال گذشته معاینه کرده باشد. روان‌پزشک مستقل:

- شما را معاینه می‌کند و بیانیه پزشکی صادر می‌کند.

2 در بیشتر موارد، این همان مدیر پزشکی موسسه‌ای است که از آن مراقبت (داوطلبانه) دریافت می‌کنید. ممکن است نماینده موسسه‌ای که از آن مراقبت دریافت خواهید کرد نیز باشد.

بیانیه پزشکی

گواهی پزشکی باید حاوی شرح وضع سلامت شما و نظر کارشناسی درباره ایجاد وجود یا عدم احتمال بروز آسیب جدی بر اثر رفتار شما، و ماهیت این آسیب جدی باشد. در این بیانیه باید ذکر شود که آیا رفتار شما ناشی از اختلالات روانی بوده است یا خیر، و این که آیا شما با مراقبت موافق هستید یا خیر. روان‌پزشک می‌تواند داده‌های پلیس را بازبینی و از آن برای ارزیابی احتمال بروز آسیب جدی کمک بگیرد.

شروع گفتگو

به نظر روان‌پزشک، رفتار شما چه آسیب (خطر) جدی ممکن است در پی داشته باشد؟ لازم است که در این باره صحبت شود. اگر مایل باشید، می‌توانید خودتان برای رفع خطر وارد عمل شوید. این را با آرامش و شفافیت هرچه بیشتر بیان کنید. حتی اگر با این موضوع که شما باعث بروز خطر شده‌اید، موافق نباشید.

آنچه خودتان می‌توانید انجام دهید: برنامه عملی

مدیر پزشکی صدور مجوز مراقبت را کتباً به شما اعلام می‌کند. در این نامه ذکر می‌شود که چگونه، در صورت تمایل، می‌توانید برنامه عملی تدوین کنید. در این برنامه می‌توانید ذکر کنید که چگونه می‌توان از مراقبت اجباری پرهیز کرد.

برای تدوین برنامه عملی باید مراحل زیر را طی کنید:

- به مدیر پزشکی بگویید که قصد تدوین برنامه عملی دارید. این قصد خود را باید کتبی و ظرف سه روز پس از دریافت نامه مدیر پزشکی اعلام کنید.
- مدیر پزشکی ظرف ۲ روز تصمیم می‌گیرد که آیا باید برای این کار به شما فرصت بدهد یا خیر. اگر فرصت بدهد، دو هفته برای تدوین برنامه عملی مهلت خواهید داشت. در این صورت، صدور مجوز مراقبت موقتاً به تعویق می‌افتد.
- در این زمینه می‌توانید از سند مربوط به برنامه عملی کمک بگیرید. در این سند، مراحل تدوین برنامه ذکر شده است. این سند را از وبسایت دانلود کنید یا از مدیر پزشکی درخواست نمایید.^۳
- برنامه عملی را می‌توانید به همراه ارائه‌دهندگان مراقبت، دوستان یا بستگان تدوین کنید. البته می‌توانید از مشاور بیمار یا وکیل‌تان نیز راهنمایی بخواهید.
- در متن برنامه عملی می‌توانید ذکر کنید که برای پرهیز از مراقبت اجباری چه خواسته‌هایی دارید و چه مراقبت‌هایی باید به شما ارائه شود. هر نوع مراقبتی را می‌توانید ذکر کنید. مثلاً مراقبت بالینی، مراقبت غیررسمی یا مراقبت اجتماعی.
- در صورت لزوم، از دیگر ارائه‌دهندگان مراقبت در زمینه بهبود وضعیت و سلامت خود کمک بگیرید. مسائل کمک شهرداری، مشاوره بدهی، کمک‌سانی در امور خانه، مراقبت معنوی یا فعالیت‌های روزانه را زیر نظر بگیرید.

مدیر پزشکی برنامه عملی شما را ارزیابی می‌کند و از روان‌پزشک مستقل درخواست گواهی پزشکی می‌کند. اگر در گواهی پزشکی ذکر شود که با اجرای برنامه عملی شما می‌توان از مراقبت اجباری پرهیز کرد، دادستان کل می‌تواند روند صدور مجوز مراقبت را متوقف کند. اگر برنامه عملی برای پیشگیری از وقوع مراقبت اجباری کافی نباشد، مدیر پزشکی صدور مجوز مراقبت را پیگیری می‌کند.

مدیر پزشکی می‌تواند زودتر از موعد، یعنی پیش از پایان یافتن مهلت دو-هفته‌ای تدوین برنامه عملی، برای صدور مجوز مراقبت اقدام کند. او در صورتی چنین اقدامی می‌کند که روند تدوین برنامه عملی به قدر کافی سریع نباشد. همچنین، اگر به تعویق انداختن صدور مجوز مراقبت به دلیل بروز صدمه (خطر) جدی امکان‌پذیر نباشد، مدیر پزشکی برای صدور مجوز مراقبت اقدام می‌کند. در این صورت، او ابتدا تصمیم خود را با شما و نماینده شما در میان می‌گذارد. تصمیم او به صورت کتبی نیز به شما اعلام می‌شود.

3 سند PDF مربوط به برنامه عملی را می‌توانید از اینجا دانلود کنید:

(Website Ketencoördinatieteam Wvggz | Handreikingen Wvggz (wvggz-kct.nl

کارت مراقبت و برنامه مراقبت

مرحله بعدی این است که مدیر مراقبت با شما درباره تدوین دو سند مهم مشورت کند:

- کارت مراقبت
 - برنامه مراقبت
- اینها اسنادی غیر از برنامه عملی تدوین شده شما هستند.

کارت مراقبت: خواسته‌ها و ترجیحات

خواسته‌ها و ترجیحات شما در زمینه مراقبت در این کارت ذکر می‌شود.

مثلاً:

- مایل به دریافت چه داروهایی هستید یا نیستید؟
- مایلید دارو را چطور دریافت کنید (قرص، تزریق و...)?
- چه چیزهایی حال شما را بهتر می‌کند؟
- چه چیزهایی حال شما را بدتر می‌کند؟

همچنین باید در کارت مراقبت ذکر شود:

- مایلید چه درمانی در منزل به شما ارائه شود؟
- چه درمانی نباید در منزل به شما ارائه شود؟
- چه درمانی را داوطلبانه می‌پذیرید؟
- چه درمانی را قطعاً نمی‌پذیرید؟
- آیا ارائه‌دهنده یا موسسه خاصی را برای ارائه مراقبت ترجیح می‌دهید.

آیا اینها را قبلاً، مثلاً در تعهدنامه الزام‌آور (صفحه 22) یا کارت بحران (صفحه 21) نیز نوشته‌اید؟ این اسناد نیز به کارت بحران اضافه می‌شود.

کارت خدمات درمانی سندی متعلق به خود شماست. آیا مایلید کارت مراقبت دریافت کنید؟ در این صورت، مدیر مراقبت موظف است که این کار را انجام دهد. **توجه:** این لزوماً به معنای برآورده شدن همه خواسته‌ها و ترجیحات شما نخواهد بود. البته، مدیر مراقبت موظف است مشخص کند که چگونه قرار است ترجیحات شما را مد نظر قرار دهد. همچنین باید مشخص شود که چرا ترجیحات شما برآورده نشده است. این موارد باید در برنامه مراقبت ثبت شود. ترجیح خاصی ندارید؟ در این صورت، مدیر مراقبت این را نیز یادداشت می‌کند.

مشکل پزشکی و مصرف دارو

آیا مشکل پزشکی دارید یا آیا دارو مصرف می‌کنید؟ این موضوع را به ارائه‌دهنده مراقبت حاضر در محل و مدیر مراقبت خود اطلاع دهید. در این صورت، مراقبت لازم به شما ارائه می‌شود. نمی‌دانید دقیقاً چه دارویی مصرف می‌کنید؟ بسته‌بندی دارو را به ارائه‌دهندگان مراقبت بدهید. یا از آنها بخواهید که با پزشک عمومی شما تماس بگیرند
برنامه مراقبت: ارزیابی به‌وسیله مدیر مراقبت

برنامه مراقبت مبنای مراقبت اجباری است که ممکن است دریافت کنید. برنامه مراقبت حاوی همه انواع مراقبت‌هایی است که فرد مسئول مراقبت آنها را برای رفع صدمه جدی ضروری تشخیص می‌دهد (مثلاً تجویز دارو، نظارت، بستری).

در برنامه مراقبت این موارد به صورت مفصل شرح داده می‌شود: تشخیص مشکل شما، رفتار شما، صدمه جدی و مراقبت اجباری که مجوز مراقبت باید برای آن صادر شود. این برنامه را مدیر مراقبت تدوین می‌کند. البته، تا حد ممکن، با شما رایزنی می‌کند. در این سند، مدیر مراقبت ارزیابی خود از وضعیت را شرح می‌دهد. همچنین ذکر می‌کند که از نظر او، چه نوع مراقبت اجباری باید ارائه شود. او در این زمینه با پزشک عمومی شما، ارائه‌دهنده مراقبت شما (در صورت وجود) و نیز بستگان و نزدیکان شما مشورت می‌کند (البته اگر خودتان مایل باشید و اگر آنها در روند مراقبت از شما نقش داشته باشند).^۴

آیا مدیر مراقبت ارائه کمک اجتماعی را نیز ضروری می‌داند؟ در این صورت، او می‌تواند با شهرداری درباره خدمتی که می‌تواند به شما ارائه کند، مشورت نماید. این کمک نیز در برنامه مراقبت درج می‌شود. پس، برنامه مراقبت ممکن است چیزی فراتر از صرفاً شرح مراقبت اجباری باشد. بدین ترتیب، قاضی به تصویر کاملی از وضعیت شما دست می‌یابد. مثلاً، موارد زیر را در نظر بگیرید:

- خدمتکار؛
- مشاوره بدهی؛
- کار یا فعالیت‌های روزمره؛
- کمکرسانی در منزل (اگر این خدمت قبلاً ارائه نشده باشد).

درخواست مجوز مراقبت

مدیر پزشکی مدارک موجود در پرونده شما را جمع‌آوری و ارزیابی می‌کند. اینها عبارت‌اند از:

- بیانیه پزشکی (از طریق روان‌پزشک مستقل).
- کارت مراقبت و برنامه مراقبت (از طریق مدیر مراقبت).

این مدارک در اختیار دادستان کل قرار می‌گیرد. دادستان بررسی می‌کند که آیا به مراقبت اجباری نیاز دارید یا خیر، و آیا وضعیت شما معیارهای ارائه مراقبت اجباری را برآورده می‌کند یا خیر. سپس دادستان کل درباره درخواست مجوز مراقبت از قاضی تصمیم‌گیری می‌کند:

- **ارائه درخواست مجوز مراقبت**
سپس، دادستان کل درخواستی را تسلیم قاضی می‌کند. در این درخواست خطاب به قاضی، باید مثلاً ذکر شود که چرا مدیر پزشکی و دادستان کل صدور مجوز مراقبت را ضروری می‌دانند و برای رفع صدمه جدی چه نوع مراقبت اجباری باید ارائه شود. اسناد مدیر پزشکی، مانند برنامه مراقبت، کارت مراقبت، و اظهارنامه الزام‌آور باید به این درخواست پیوست شود (به صفحه 21 مراجعه کنید).

- **عدم ارائه درخواست مجوز مراقبت**
آیا دادستان کل ارائه درخواست را ضروری نمی‌داند؟ در این صورت، فرآیند پایان می‌یابد. هیچ مجوز مراقبتی برای شما درخواست نمی‌شود.

دادستان کل این تصمیم را باید ظرف **حداکثر چهار هفته** از شروع اقدامات مرتبط بگیرد. این مهلت را می‌توان حداکثر دو هفته دیگر تمدید کرد. این اتفاق در صورتی توجیه می‌یابد که مدیر پزشکی این روال را به‌مدت دو هفته به تعویق بیندازد تا شما بتوانید برای خود برنامه عملی تدوین کنید.

قاضی و دادرسی

قاضی پس از دریافت درخواست، ترتیبی می‌دهد که جلسه‌ای در فاصله کوتاهی از دریافت درخواست برگزار شود. در این جلسه، قاضی به صحبت‌های نماینده و وکیل شما گوش می‌کند.

نمی‌توانید در جلسه حاضر شوید؟ مثلاً به این دلیل که قبلاً در موسسه‌ای بستری شده‌اید؟ در این صورت، قاضی جلسه را نزد شما برگزار می‌کند. این مکان ممکن است موسسه یا منزل شما باشد.

افراد زیر می‌توانند در جلسه حضور یابند:

- خود شما
- قاضی
- منشی (دستیار) قاضی
- وکیل شما
- مدیر پزشکی
- مدیر مراقبت
- احتمالاً دادستان

قاضی ممکن است مجوز حضور افراد دیگر را نیز صادر کند. مثلاً: نماینده شما، روان‌پزشک مستقل (که بیانه پزشکی را صادر کرده است)، شاهد، کارشناس یا مامور پلیس که برای شما شناخته شده باشد. درخواست احضار شاهد و کارشناس را شما نیز می‌توانید به دادگاه تسلیم کنید. قاضی موظف به احضار این افراد نخواهد بود.

قاضی رای خود را حداکثر سه هفته پس از دریافت درخواست دادستان کل صادر می‌کند. قاضی در رای خود ذکر می‌کند که کدام مراقبت اجباری باید در مجوز گنجانده شود. این مراقبت ممکن است متناظر با مراقبت ذکر شده در برنامه عملی باشد، ولی قاضی ممکن است آن درخواست را نادیده بگیرد. مثلاً، اگر قاضی تشخیص دهد که مراقبت اجباری ذکر شده در خواست بیش از آنچه برای رفع صدمه جدی ضروری است، شدت دارد. تصمیم‌گیری نهایی در این زمینه بر عهده قاضی است. به رای قاضی نمی‌توان اعتراض کرد.

مجوز مراقبت صادر شده است. این برای شما چه معنایی دارد؟

از لحظه صدور رای قاضی درباره مجوز مراقبت، مدیر مراقبت می‌تواند ارائه مراقبت اجباری را آغاز کند. این اتفاق ظرف دو هفته از تاریخ صدور رای قاضی صورت می‌گیرد. چنین نیست که او لزوماً مراقبت اجباری ذکر شده در مجوز مراقبت را ارائه کند. او باید بررسی کند که آیا مراقبت اجباری در آن لحظه ضرورت دارد یا خیر.

چه نوع مراقبت اجباری ممکن است اعمال شود؟

قانون تعیین می‌کند که قاضی چه نوع مراقبت اجباری را می‌تواند در مجوز مراقبت بگنجاند. توضیحات مرتبط در قسمت زیر ارائه شده است.

ارائه درمان پزشکی

ممکن است لازم باشد که شما تحت درمان پزشکی قرار بگیرید. این شامل موارد زیر است:

- رساندن مایعات، مواد غذایی و دارو به بدن.
 - معاینات دوره‌ای یا دیگر روال‌های پزشکی برای رفع اختلال روانی.
 - روال درمانی.
 - درمان مشکل جسمی مرتبط با اختلال روانی.
- مثلاً: از مصرف داروهای دیابت خودداری می‌کنید. این خودداری ناشی از این مشکل است که روان‌پریشی شما را به این تشخیص می‌رساند که نیازی به دارو ندارید.

محدودیت آزادی

ممکن است آزادی حرکت شما محدود شد. این وضعیت ممکن است از چند راه رخ دهد:

- محدود شدن آزادی حرکت و محرومیت از حضور در نقاط خاصی از ساختمان، یا محدودیت ناشی از مشکل جسمی.
- مثلاً: ماموران اورژانس حاضر در محل به شما اجازه دهند که وارد اتاق نشیمن شوید، یا این که شما را موقتاً بازداشت و محدود کنند.
- ممکن است در یک اتاق قفل‌دار و مجهز اسکان یابید یا در اتاق خودتان حبس شوید.
- ممکن است تحت نظر قرار بگیرید.
- مثلاً: به‌کمک دوربین.
- بررسی لباس یا بدن.
- بدن شما یا لباسی که به تن دارید ممکن است تحت بازرسی قرار بگیرد. بررسی حفره‌های بدن، مانند دهان، ممنوع است.
- خانه یا محل سکونت شما ممکن است برای وجود مواد تأثیرگذار بر رفتار یا اشیای خطرناک، بازرسی شود.
- خانه ممکن است برای وجود مواد تأثیرگذار بر رفتار یا دیگر اشیای خطرناک، بازرسی شود. این مواد یا اشیای ممکن است توقیف شود.
- مثلاً: الکل یا چاقو.
- محدود کردن آزادی برای نظم دادن به زندگی. شما باید به برخی مسائل رسیدگی و برخی چیزها را حذف کنید.
- مثلاً: ممکن است استفاده از تلفن، اینترنت یا برخی رسانه‌های اجتماعی برای شما ممنوع شود.
- ممنوعیت ملاقات.
- پذیرش در اقامتگاه.
- ممکن است شما ملزم به بستری در موسسه مراقبت سلامت روان شوید. در این صورت، به موسسه مرتبط برده می‌شوید. بنابراین، دیگر نمی‌توانید بدون اجازه از موسسه یا بخش درمان خارج شوید.

بنابراین، قاضی در مجوز مراقبت ذکر می‌کند که کدامیک از انواع پیش‌گفته مراقبت اجباری باید درباره شما اعمال شود. این لزوماً به معنای اجرای همه اقدامات ممکن نیست و اجرای همه اقدامات نیز لزوماً ضروری نیست.

چه زمانی مراقبت اجباری به شما ارائه می‌شود؟

تصمیم‌گیری درباره نوع مراقبت اجباری و زمان اعمال آن بر عهده مدیر مراقبت است. مدیر مراقبت باید همواره کم‌شدت‌ترین گزینه را انتخاب کند. بنابراین، او همواره بررسی می‌کند که آیا شما داوطلبانه مایل به پذیرش مراقبت ضروری هستید یا خیر.

اگر همکاری کنید، مراقبت اجباری ذکر شده در مجوز مراقبت کاربردی نخواهد داشت. همکاری نمی‌کنید؟ او باید بررسی کند که آیا چاره دیگری غیر از مراقبت اجباری هست یا خیر. این تصمیم بر اساس وضع جاری سلامت شما گرفته می‌شود. اگر این اقدامات ناکارآمد باشد، مدیر مراقبت می‌تواند درباره اجرای مراقبت اجباری ذکر شده در مجوز مراقبت تصمیم‌گیری کند. سپس، مدیر مراقبت باید کتباً اعلام کند که مراقبت اجباری چرا و از چه زمانی اعمال خواهد شد. حتماً این موضوع ابتدا به شما اعلام می‌شود.

در روند اعمال مراقبت اجباری، شما ممکن است تحت اجبار فیزیکی برای پذیرش درمان قرار بگیرید. مثلاً ممکن است داروها را به‌زور به شما بخوراند. این روند ممکن است شامل ممنوعیت انجام دادن برخی کارها یا ممنوعیت خروج از اتاق خاصی باشد. اجبار فیزیکی همواره به شکل بی‌خطر و در کوتاه‌ترین مدت ممکن درباره شما اعمال می‌شود.

آیا با تصمیم مدیر مراقبت درباره مراقبت اجباری مخالف هستید؟ در این صورت، می‌توانید شکایت کنید. اطلاعات بیشتر درباره طرح شکایت در [صفحه 20](#) ارائه شده است.

مراقبت اجباری سرپایی چیست؟

همچنین این امکان وجود دارد که مراقبت اجباری غیر از مراقبتی که بابت آن در موسسه مراقبت سلامت روان بستری شده‌اید به شما ارائه شود. مثلاً در درمانگاه سرپایی یا منزل نیز ممکن است مراقبت اجباری درباره شما اعمال شود. این اقدام را مراقبت سرپایی می‌گویند.

مراقبت در منزل

مراقبت اجباری در منزل تأثیر فراوانی بر زندگی روزمره شما دارد. شما باید در منزل احساس امنیت و راحتی کنید. مراقبت اجباری ممکن است حس امنیت را در منزل خودتان از شما سلب کند. هر چند، بستری شدن اجباری ممکن است تجربه آزاردهنده‌ای باشد. بنابراین، خواسته‌ها و ترجیحات شما مدنظر قرار می‌گیرد.

ارائه‌دهنده مراقبت همواره بررسی می‌کند که آیا ارائه مراقبت اجباری سرپایی (در منزل یا درمانگاه سرپایی) معقول و ایمن است یا خیر. همچنین بررسی می‌کند که چطور می‌توان این مراقبت را ارائه کرد. آیا مراقبت سرپایی در منزل یا در درمانگاه سرپایی کارایی ندارد؟ در این صورت، مدیر مراقبت می‌تواند برنامه مراقبت شما را تغییر دهد. اگر مشکلی داشته باشید، خودتان یا نماینده و/یا بستگان شما می‌توانید با ارائه‌دهنده مراقبت تماس بگیرید.

مراقبت اجباری سرپایی پس از بستری. مراقبت سرپایی اجباری نیز ممکن است پس از بستری اجباری ارائه شود. در این صورت، این مراقبت بخشی از فرآیند درمان شما محسوب می‌شود. در این موارد، مدیر مراقبت می‌تواند شرایطی برای مراقبت سرپایی اجباری تعیین کند. مثلاً این که در صورت رعایت نکردن این شرایط، شما مجبور خواهید شد که دوباره بستری شوید.

مراقبت اجباری موقت در شرایط اضطراری

مراقبت اجباری که ممکن است به شما ارائه شود، در مجوز مراقبت ذکر می‌شود. البته، در صورت بروز شرایط اضطراری، ممکن است مراقبتی که در مجوز مراقبت ذکر نشده است، به شما ارائه شود. مثلاً: در مجوز مراقبت ذکر شده است که خوردن اجباری دارو به شما مجاز است. ولی این بدان معنی نیست که شما در یک اتاق حبس خواهید شد. اگر این اقدام در شرایط اضطراری ضروری باشد، مدیر مراقبت می‌تواند شما را موقتاً مشمول نوعی مراقبت اجباری که در مجوز ذکر نشده است، کند. پس این اقدامات موقتاً و در شرایط اضطراری و برای جلوگیری از تحمیل آسیب یا ارتکاب تخلفات کیفری مجاز خواهد بود. مراقبت اجباری موقت در شرایط اضطراری ممکن است دلایلی مانند حفظ امنیت موسسه یا مکان‌های دیگر، یا محافظت از حقوق یا آزادی‌های دیگران نیز داشته باشد.

این مراقبت اجباری موقت را می‌توان تا سه روز ادامه داد. اگر این دوره با روزهای پایانی هفته یا تعطیلات عمومی همزمان شود، این دوره را می‌توان به مدت یک روز کاری دیگر تمدید کرد. آیا فرد مسئول مراقبت تشخیص داده است که دوره مراقبت اجباری باید تمدید شود؟ در این صورت، وی باید درخواست تغییر مجوز مراقبت را به دادگاه تسلیم کند. این اقدام از طریق مدیر پزشکی و دادستان کل انجام می‌گیرد.

آیا چنین وضعیتی دارید؟ حتماً از وکیل و مشاور معتمد بیمار مشورت و راهنمایی بخواهید.

قوانین داخلی

اگر بستری شوید، باید قوانین داخلی موسسه‌ای که در آن بستری شده‌اید را رعایت کنید. این قوانین ممکن است فقط با هدف حفظ نظم و ایمنی آنجا تدوین شده باشد. همه افرادی که در موسسه بستری می‌شوند باید قوانین داخلی را رعایت کنند. ارائه‌دهنده مراقبت اطلاعات بیشتری درباره قوانین داخلی به شما ارائه می‌کند. آیا درباره قوانین داخلی پرسش یا شکایتی دارید؟ در این صورت، باید با کارکنان ارائه‌دهنده مراقبت و مشاور معتمد بیمار تماس بگیرید.

بررسی امنیتی

اگر بستری شوید، ممکن است تحت بازرسی امنیتی قرار بگیرید. اگر مدیر مراقبت احتمال دهد که شما شیء خطرناکی در اختیار دارید، این بازرسی را انجام می‌دهد. منظور از شیء خطرناک هر شیئی است که ورود آن به موسسه ممنوع است یا ممکن است برای دیگران خطر ایجاد کند.

در این فرآیند، مدیر مراقبت ممکن است شما را تحت بازرسی بدنی قرار دهد یا لباس‌های شما را جستجو کند. توجه: بازرسی از داخل بدن ممنوع است. پس جستجوی حفره‌های بدن، مانند دهان، نیز ممنوع خواهد بود. محیط زندگی (اتاق) شما در موسسه نیز ممکن است تحت بازرسی قرار بگیرد. بسته‌های پستی که به نشانی شما در موسسه ارسال می‌شود، ممکن است (در حضور شما) باز شود.

اگر شیئی در جریان این بازرسی امنیتی ضبط شود، آن را برای شما نگه می‌دارند. به محض پایان یافتن فرآیند ثبت، اقلام ضبط‌شده را به شما باز می‌گردانند. اقلامی را که نگهداری آنها طبق قانون ممنوع است (مثلاً سلاح ممنوع یا مواد مخدر)، باید تحویل بدهید.

برای ارائه مراقبت اجباری، چه شرایطی باید برآورده شود؟

اعمال مراقبت اجباری منوط به برآورده شدن چندین شرط است:

- **کیفیت**
- Wvggz تصریح می‌کند که مراقبت باید طبق رهنمود خاصی اعمال شود. این رهنمود را راهنمای چندرشته‌ای اجبار و فوریت می‌نامند. آیا می‌خواهید در این باره بیشتر بدانید؟ با ارائه‌دهنده خدمات درمانی خود مشورت کنید. مراقبت اجباری باید الزامات معمول کیفیت و الزامات مندرج در رهنمودهای پذیرش داوطلبانه مراقبت را نیز برآورده کند.
- **تناسب**
- فوریت و شدت مراقبت اجباری باید با هدف مراقبت اجباری متناسب باشد.
- **کارآمدی**
- مراقبت اجباری باید با هدف موردنظر متناسب باشد. مثلاً، ممکن است شما به دلیل روان‌پریشی با دیگران پرخاشگرانه رفتار کنید و از خوردن دارو خودداری کنید. در این صورت، برای رفع خطر حمله به دیگران، به اجبار به شما دارو خورنده می‌شود.
- **مکمل بودن**
- اقدامات شدید دیگری برای دستیابی به همان هدف وجود نداشته باشد. بنابراین، مراقبت اجباری باید شامل ملایم‌ترین اقدامات برای دستیابی به هدف مراقبت اجباری باشد.
- **ایمنی**
- مراقبت اجباری نباید خطری برای شما و دیگران داشته باشد.
- **شرط راهکار نهایی**
- یعنی این که مراقبت اجباری فقط باید در شرایط استثنایی اعمال شود. نباید گزینه دیگری برای تضمین رفع صدمه جدی وجود داشته باشد. آیا مراقبت خاصی را داوطلبانه می‌پذیرید؟ در این صورت، شاید بتوان از مراقبت اجباری جلوگیری کرد. در این وضعیت، می‌توان به مراقبت اجباری (زودتر از موعد) پایان داد.

آیا، به نظر شما، مراقبت اجباری الزامات یادشده را برآورده نمی‌کند؟ در این صورت، می‌توانید در این مورد شکایت کنید.

مجوز مراقبت چه مدت اعتبار دارد؟

دوره اعتبار مجوز مراقبت در متن آن ذکر می‌شود. رهنمود مرتبط بدین شرح است:

- ← آیا این نخستین مجوز مراقبت شماست؟
پس دوره اعتبار آن حداکثر شش ماه خواهد بود.
- ← آیا این مجوز مراقبت بلافاصله پس از مجوز مراقبت قبلی صادر شده است؟
در این صورت، دوره اعتبار آن ممکن است یک سال باشد.
- ← آیا طی پنج سال متوالی تحت مراقبت اجباری بوده‌اید؟
این مجوز ممکن است تا دو سال اعتبار داشته باشد.

آیا مجوز مراقبت جدیدی پس از پایان یافتن دوره مجوز مراقبت قبلی درخواست نشده است؟ در این صورت، مجوز مراقبت منقضی می‌شود و دیگر مشمول مراقبت اجباری نخواهید بود.

مدیر پزشکی، پیش از پایان یافتن دوره اعتبار، می‌تواند درباره توقف موقت یا دائم مراقبت اجباری تصمیم‌گیری کند.

وقفه موقت و توقف

در دوره اعتبار مجوز مراقبت، شما می‌توانید درخواست توقف موقت یا دائم مراقبت اجباری را ارائه کنید. مدیر پزشکی نیز می‌تواند در این زمینه تصمیم‌گیری کند.

- **وقفه موقت**
در صورتی امکان‌پذیر است که بخواهید در مراسم خانوادگی مهمی شرکت کنید. از این موارد می‌توان به مراسم خاکسپاری یا ازدواج اشاره کرد.
- **توقف کامل مراقبت اجباری.**
مثلاً، اگر تشخیص دهد که احتمال بروز آسیب جدی دیگر وجود ندارد. همچنین، اگر بخواهید داوطلبانه مراقبت دریافت کنید، مراقبت اجباری کاملاً متوقف می‌شود.

چگ کسی می‌تواند خواستار توقف موقت یا دائم مراقبت اجباری شود؟
درخواست توقف موقت یا دائم مراقبت اجباری را می‌توانید به مدیر پزشکی تسلیم کنید.
شما باید درخواست خود را به صورت مکتوب خود به وی ارائه کنید. شما باید دلیل ارائه این درخواست را به صورت شفاف بیان کنید. اشخاص زیر نیز می‌توانند این درخواست را مطرح کنند:

- وکیل (از طرف شما)؛
- نماینده (از طرف شما)؛
- مدیر مراقبت شما؛
مثلاً، اگر تشخیص دهد که مراقبت اجباری دیگر ضرورتی ندارد. یا مثلاً بخواهد بررسی کند که آیا شما می‌توانید روند درمان را بدون مراقبت اجباری ادامه دهید یا خیر.

مدیر پزشکی می‌تواند شرایطی برای توقف موقت یا دائم تعیین کند. اگر این شرایط را رعایت نکنید، مدیر پزشکی می‌تواند تصمیم خود را لغو کند. در این صورت، مراقبت اجباری بلافاصله دوباره می‌شود. آیا با تصمیم مدیر پزشکی مخالف هستید؟ می‌توانید شکایت خود را تسلیم کمیته شکایات کنید. در این زمینه با مشاور معتمد بیمار مشورت کنید.

انتقال

شما می‌توانید خواستار تغییر ارائه‌دهنده مراقبت خود شوید. این درخواست را باید به مدیر پزشکی ارائه کنید. مثلاً، این تغییر در شرایط زیر توجیه خواهد داشت:

- ارائه‌دهنده دیگری در زمینه مراقبت مورد نیاز شما تخصص داشته باشد.
- شما تشخیص دهید که ارائه‌دهنده دیگری برای شما سودمندتر است.

امکان تغییر دادن مدیر مراقبت یا مدیر پزشکی نیز وجود دارد.

درخواست انتقال یا تغییر مدیر مراقبت یا مدیر پزشکی را باید کتیباً ارائه کنید. این درخواست را باید تسلیم مدیر پزشکی کنید. لطفاً دلیل ارائه این درخواست را به صورت شفاف بیان کنید. درخواست‌تان را می‌توانید به نماینده خودتان یا مدیر مراقبت نیز ارائه کنید.

بهتر است همواره ابتدا از وکیل و/یا مشاور بیمار مشورت بخواهید. آنها می‌توانند به شما در زمینه ارائه درخواست انتقال یا درخواست توقف موقت یا دائم مراقبت اجباری نیز کمک کنند. آنها شرایط پذیرش این درخواست‌ها و پیامدهای مرتبط را نیز به شما توضیح می‌دهند.

وکیل و فرد معتمد بیمار

وکیل

هنوز وکیل ندارید؟ در این صورت، دادستان کل از قاضی می‌خواهد که برای شما وکیل فراهم کند. قاضی می‌تواند زمینه دسترسی شما به وکیل را فراهم کند. به محض این که دادستان کل درخواست مجوز مراقبت را ارائه کند، این فرآیند آغاز می‌شود.

وکیل:

- کمک رایگان به شما ارائه می‌کند؛
- نمایندگی شما را بر عهده می‌گیرد؛
- در روال‌های مرتبط با مراقبت اجباری از منافع شما حمایت می‌کند؛ مثلاً، ممکن است دعوی دربار مجوز مراقبت شما اقامه شود.
- با قوانین و روال‌هایی که به شما مربوط می‌شود، آشنایی دارد؛
- ترتیبی می‌دهد که دیدگاه شما در همه جلسات رسیدگی مدنظر قرار بگیرد؛
- به همه پرسش‌های شما درباره حقوق و وظایف مرتبط با مجوز مراقبت و روال‌های رسیدگی پاسخ می‌دهد؛
- اگر به اجبار بستری شده باشید یا اگر نتوانید به دیدار او بروید، به ملاقات شما می‌آید؛
- آماده کمک‌سانی به شماست.

فرد معتمد بیمار

فرد معتمد بیمار:

- به شما مشاوره و کمک رایگان ارائه می‌کند؛
- می‌تواند به پرسش‌ها و شکایات شما درباره مراقبت ارائه‌شده رسیدگی کند؛ مثلاً، مسائلی مانند روش درمان شما، درمان اجباری یا آزادی محدودیت.
- از شما در زمینه ارتباط با مدیر مراقبت پشتیبانی می‌کند و در این زمینه به شما مشاوره می‌دهد؛
- در زمینه تهیه مدارک مهم مانند کارت مراقبت و برنامه مراقبت به شما کمک می‌کند (در ادامه ذکر شده است)؛
- ارتباط استخدامی با ارائه‌دهنده مراقبت ندارد ولی به بنیاد مستقل PVP وابسته است.
- از منافع شما حمایت می‌کند؛
- ملزم به رعایت اصول رازداری است.

در ابتدای فرآیند صدور مجوز مراقبت، مدیر پزشکی از شما اجازه می‌گیرد تا اطلاعات تماس شما را به مشاور معتمد بیمار منتقل کند. اگر این اجازه را بدهید، مشاور معتمد بیمار با شما تماس می‌گیرد. اطلاعات بیشتری می‌خواهید؟ به وبسایت www.pvp.nl مراجعه کنید.

نماینده

در برخی موارد، فردی نمایندگی شما را بر عهده می‌گیرد. این نماینده رابط شما با مدیر مراقبت، ارائه‌دهنده مراقبت یا دیگر ارائه‌دهندگان خدمات خواهد بود. امکان حضور و مشارکت حداکثری شما فراهم خواهد شد. مشاور بیمار می‌تواند اطلاعات بیشتری درباره وظایف این نماینده ارائه کند.

در شرایط زیر برای شما نماینده تعیین می‌شود:

- شما بخواهید شخصاً کارهای خود را پیش ببرید.
- فاقد صلاحیت قانونی باشید. یعنی مدیر مراقبت تشخیص دهد که «شما قادر به ارزیابی معقول منافع خود نیستید».
- زیر سن قانونی باشید.

شما بخواهید شخصاً کارهای خود را پیش ببرید

- نماینده را خود شما انتخاب می‌کنید. این نماینده باید حداقل 18 ساله باشد. البته خود این شخص باید علاقه‌مند به پذیرش نمایندگی شما باشد.
- نماینده می‌تواند از طرف شما مراقبت را نپذیرد ولی نمی‌تواند مجوز مراقبت را از طرف شما صادر کند. پس اگر نماینده با مراقبت اجباری موافق باشد ولی شما نباشید، نظر شما لحاظ می‌شود.

فاقد صلاحیت روانی باشید

فاقد صلاحیت روانی یعنی این که شما نتوانید از منافع خود دفاع کنید. این شرط بر اساس مورد و شرایط فرق می‌کند. مثلاً، شما ممکن است نتوانید تصمیم درستی برای مراقبت مربوط به روان‌پریشی بگیرید ولی شاید بتوانید درباره فعالیت‌های روزمره خود به‌درستی تصمیم‌گیری کنید. بنابراین، پزشک به صورت موردی بررسی می‌کند که آیا شما در آن مقطع زمانی قادر به تصمیم‌گیری درباره امور خود هستید یا خیر.

اگر پزشک تشخیص دهد که شما فاقد صلاحیت روانی هستید، این گزینه‌ها به‌ترتیب زیر ارزیابی می‌شود:

- قاضی قبلاً برای شما مشاور یا وکیل تعیین کرده است.
- یا: شما قبلاً برای خود نماینده انتخاب کرده‌اید. این نماینده باید حداقل 18 ساله باشد. البته خود این شخص باید علاقه‌مند به پذیرش نمایندگی شما باشد.
- یا: شریک جنسی یا هریک از بستگان شما می‌تواند نماینده شما باشد. نماینده نمی‌تواند مجوز مراقبت را از طرف شما صادر کند. البته، نماینده می‌تواند از طرف شما با مراقبت مخالفت کند.
- اگر نماینده‌ای وجود نداشته باشد، ارائه‌دهنده مراقبت می‌تواند درخواست انتصاب مشاور یا سرپرست را به دادگاه ارائه کند.

زیر سن قانونی باشید

در مورد افراد زیر سن قانونی، نماینده بر اساس قانون تعیین می‌شود.

- حداقل 12 سال دارید:
 - والدین یا سرپرست(ان) شما نماینده(های) شما خواهند بود.
 - این نماینده می‌تواند از طرف شما با مراقبت موافقت یا مخالفت کند.
- در گروه 12 تا 16 سال قرار دارید:
 - والدین یا سرپرست(ان) شما نماینده(های) شما خواهند بود.
 - نماینده می‌تواند از طرف شما مراقبت را نپذیرد ولی نمی‌تواند مجوز مراقبت را از طرف شما صادر کند.
- 16 یا 17 ساله هستید:
 - می‌توانید نماینده داشته باشید، ولی اجباری در این زمینه وجود ندارد. نماینده را خود شما انتخاب می‌کنید. این نماینده بای حداقل 18 ساله باشد. البته خود این شخص باید علاقه‌مند به پذیرش نمایندگی شما باشد.
 - 16 یا 17 ساله و فاقد صلاحیت قانونی هستید: والدین یا سرپرست(ان) شما نماینده(های) شما خواهند بود.

حریم شخصی

در این مدت اطلاعات فراوانی درباره شما مبادله می‌شود. مثلاً، دادستان کل گزارش پلیس و مسئولان قضایی درباره شما را در اختیار مدیر پزشکی قرار می‌دهد. مدیر پزشکی این اطلاعات را به روان‌پزشک مستقل منتقل می‌کند. این تبادل اطلاعات در این فرآیند الزامی است. در قانون نیز این تبادل مجاز شمرده شده است. یعنی افرادی که باید درباره شما تصمیم‌گیری کنند، باید تا حد امکان از وضعیت شما آگاه باشند.

آیا کسی می‌خواهد داده‌های شما را بدون مجوز قانونی منتشر کند؟

انتشار داده‌های شما فقط در صورتی مجاز است که شما موافقت صریح خود را با این کار اعلام کرده باشید. مثلاً، مدیر پزشکی می‌تواند از شما برای انتقال داده‌ها به مشاور معتمد بیمار اجازه بگیرد. اگر قرار باشد داده‌های شخصی شما ذخیره یا مبادله شود، فرد مسئول باید امنیت این فرآیند را تضمین کند. البته، داده‌های شما نباید به دست افراد غیرمجاز بیفتد.

مشاهده داده‌های شخصی

حق مشاهده پرونده بیمار در هر زمان برای شما محفوظ است. امکان یادداشت‌برداری از این داده‌ها وجود دارد. در این صورت، اگر احتمال وقوع آسیب بالا باشد، این داده‌ها را می‌توان بدون اجازه شما در اختیار مدیر پزشکی، شهردار، دادستان کل یا فرد مسئول مراقبت شما قرار داد. برای استفاده از این حق، باید درخواست کتبی ارائه کنید. درخواست را باید تسلیم مامور یا موسسه مرتبط کرد. شاید لازم باشد که مدتی منتظر بمانید. آیا از امنیت پردازش داده‌های خود مطمئن نیستید؟ یا در این باره شکایتی دارید؟ در این صورت، باید از وکیل و/یا مشاور معتمد بیمار کمک بخواهید.

شکایات

ارائه‌دهنده خدمات درمانی با کمیته مستقل شکایات در ارتباط است. این کمیته شکایات به شکایت شما رسیدگی می‌کند. شما می‌توانید مثلاً از هر نوع تصمیمی که مدیر پزشکی و مدیر مراقبت درباره مراقبت اجباری شما می‌گیرد، شکایت کنید. رای کمیته شکایات برای طظ الزام‌آور است. این رای ممکن است منجر به ابطال تصمیمات یا پرداخت غرامت به شما شود. اعتراض به رای کمیته شکایات در دادگاه امکان‌پذیر است. این کار را می‌توانید خودتان انجام دهید یا به نماینده یا ارائه‌دهنده خدمات درمانی بسپارید. موضوعات شکایاتی که کمیته شکایات می‌تواند به آنها رسیدگی کند، در قانون مشخص شده است. مثلاً در موارد زیر حق شکایت برای شما محفوظ است:

- محدودیت آزادی
- اجرای اقدام بحرانی، مجوز تداوم اقدام بحرانی یا مجوز مراقبت
- درخواست ایجاد وقفه موقت یا توقف مراقبت اجباری
- تصمیمات مربوط به تعیین صلاحیت روانی

شکایتی دارید؟

اگر شکایتی داشته باشید، همواره بهتر است که ابتدا با مشاور معتمد بیمار مشورت کنید. این شخص خدمات زیر را به شما ارائه می‌کند:

- شما را با روند رسیدگی به شکایات آشنا می‌کند.
- در زمینه ارائه شکایت به شما کمک می‌کند.
- به شما می‌گوید که آیا لازم است که برای طرح شکایت از وکیل کمک بگیرید یا خیر.
- اگر ترجیح شما این باشد که مشکل را با حضور خود ارائه‌دهنده مراقبت برطرف کنید، در این زمینه به شما کمک می‌کند.

چه کار دیگری می‌توانید انجام دهید؟

کمک گرفتن از بستگان و/یا عزیزان

بستگان یا نزدیکان شما (از جمله دوستان) می‌توانند به شما کمک و راهنمایی ارائه کنند. این کمک می‌تواند برای ایجاد ارتباط با مدیر مراقبت یا ارائه‌دهندگان خدمات دیگر سودمند باشد. بستگان یا نزدیکان شما معمولاً شما را به خوبی می‌شناسند. پس این افراد می‌توانند خواسته‌های شما را به‌طور شفاف تشریح کنند. حضور این افراد در روند مراقبت اجباری نیز سودمند خواهد بود. مثلاً، می‌توانند از حیوانات خانگی شما مراقبت کنند. همچنین می‌توانند به برخی از امور شما در خارج از موسسه رسیدگی کنند.

حتماً به مدیر مراقبت خود بگویید که چه کسانی از دوستان یا نزدیکان شما قرار است به شما کمک کنند. بدین ترتیب، ارائه‌دهندگان خدمات درمانی می‌دانند که با چه کسی باید تماس بگیرند. آنها همچنین خواهند فهمید که چه کسی نماینده شما هست یا نیست. پزشکان فقط پس از کسب اجازه از شما می‌توانند اطلاعات مربوط به شما و فرآیند درمان شما را در اختیار بستگان یا نزدیکان‌تان بگذارند.

در Wvggz حقوقی برای بستگان یا نزدیکان شما پیش‌بینی شده است. همچنین یک نفر معتمد خانواده برای ارتباط با نزدیکان شما تعیین می‌شود. با ارائه‌دهنده خدمات درمانی خود مشورت کنید. اطلاعات بیشتر درباره این متولیان را می‌توانید در وبسایت زیر بیابید: www.familievertrouwenspersonen.nl.

کارت بحران

در کارت بحران نوشته می‌شود که خواسته‌های شما در دوران بحران چیست. این موارد را در نظر بگیرید:

- اطرافیان و ماموران اورژانس چه کارهایی باید انجام دهند و از چه کارهایی باید خودداری کنند.
- آنها باید با چه کسی تماس بگیرند؟
- چه توافقاتی با مثلاً پزشک(ان) یا ماموران خدمات بحران صورت گرفته است؟

آیا کارت بحران دارید؟

آیا در گذشته نقشه بحران تهیه کرده‌اید؟ آیا خواسته‌های خود را در جای دیگری نیز ثبت کرده‌اید؟ ترتیبی دهید که این کارت بحران یا زیست‌خواست به دست ارائه‌دهندگان مراقبت یا مدیر مراقبت برسد. بدین ترتیب آنها می‌فهمند که شما قبلاً با کدامیک از ارائه‌دهندگان مراقبت توافق کرده‌اید. ارائه‌دهندگان مراقبت نیز بهتر می‌توانند در آن مقطع از شما مراقبت کنند. شاید حتی مشخص شود که ارائه مراقبت اجباری ضرورتی ندارد. همچنین، شاید بتوان زودتر به این مراقبت پایان داد.

کارت بحران ندارید؟

کارت بحران ندارید ولی می‌خواهید داشته باشید؟ در این زمینه از مدیر مراقبت مشاوره و اطلاعات بگیرید. اطلاعات بیشتر را می‌توانید در وبسایت بنیاد www.crisiskaart.nl Crisiskaart Nederland بیابید:

تعهدنامه

همچنین می‌توانید یک اظهارنامه الزام‌آور تهیه کنید. در این اظهارنامه باید قید شود که مراقبت اجباری باید در چه شرایطی به شما ارائه گردد. نوع مراقبت نیز باید ذکر شود. اگر بیش از یک بار به روان‌پریشی دچار شده باشید، می‌توانید این اظهارنامه را تهیه کنید. شما می‌دانید که مایل به پذیرش مراقبت در دوران روان‌پریشی نیستید، ولی از تاثیرگذار بودن داروها بر بهبود روان‌پریشی آگاه هستید. در این صورت، می‌توانید کتباً درخواست کنید که پزشک برای شما در دوران روان‌پریشی دارو تجویز کند، حتی اگر تحت حالت روان‌پریشی با این اقدام مخالفت کنید.

در تهیه اظهارنامه الزام‌آور، نکات زیر باید رعایت شود:

- برنامه مراقبت باید پیوست شود؛
- مدیر مراقبت و مدیر پزشکی باید آن را امضا کنند.

اظهارنامه الزام‌آور به عنوان سند الحاقی به کارت مراقبت پیوست می‌شود. ارائه‌دهنده مراقبت باید مطمئن شود که ترجیحات ذکر شده در کارت مراقبت رعایت می‌شود و مدیر پزشکی و مدیر مراقبت از این پیوست‌ها آگاه می‌شوند. این نکات در روند تدوین برنامه مراقبت رعایت می‌شود. قاضی در روند بررسی درخواست مجوز مراقبت، بررسی می‌کند که آیا این نکات به‌درستی رعایت شده است یا خیر.

درباره تهیه اظهارنامه الزام‌آور می‌توانید از مشاور معتمد بیمار مشورت بگیرید.

مشکلات پزشکی و/یا داروها

آیا در حال حاضر مشکل پزشکی دارید؟ این موارد را حتماً به ارائه‌دهندگان مراقبت و مسئول مراقبت حاضر در محل اطلاع دهید. بدین ترتیب آنها می‌توانند مراقبت پزشکی مناسبی به شما ارائه کنند. بسیار مهم است که آنها از مشکلات پزشکی شما باخبر باشند، به‌ویژه اگر شما مرتباً دارو مصرف کنید. مصرف همزمان داروها گاهی خطر ایجاد می‌کند. به همین دلیل، ارائه‌دهندگان مراقبت، که وظیفه دارو دادن به شما را بر عهده دارند، باید بدانند که شما چه داروهایی مصرف می‌کنید. بدین ترتیب می‌توانند مانع بروز شرایط خطرناک شوند.

نمی‌دانید دقیقاً چه دارویی مصرف می‌کنید؟ بستهبندی دارو را به ارائه‌دهندگان مراقبت بدهید. یا از ارائه‌دهندگان مراقبت بخواهید که با پزشک عمومی شما تماس بگیرد.

اطلاعات بیشتر

آیا می‌خواهید درباره برخی موضوعات بیشتر بدانید؟ فهرست وبسایت‌های سودمند در ادامه ارائه شده است.

- **اجبار در مراقبت**

اطلاعات بیشتر درباره مراقبت اجباری.

www.dwangindezorg.nl

- **کارت بحران**

اطلاعات بیشتر درباره کارت بحران.

www.crisiskaart.nl

- **فرد معتمد بیمار**

اطلاعات بیشتر درباره فرد معتمد بیمار.

www.pvp.nl

- **MIND**

هدف MIND پیشگیری از بروز مشکلات روانی و کمک‌رسانی به افراد دچار این مشکلات است. این هدف با ارائه اطلاعات، تحقیقات، اجرای طرح‌های پژوهشی و اقدامات مناسب دنبال می‌شود.

www.wijzijnmind.nl

- **MIND Korrelatie**

MIND Korrelatie سازمانی ملی است. این سازمان به ارائه خدمات ناشناس و حرفه‌ای در زمینه روان‌شناسی و روان‌اجتماعی می‌پردازد. MIND Korrelatie در زمینه ارائه مشاوره فردی و کمک‌رسانی به متقاضیان مشاوره نیز فعالیت می‌کند. مشاوره به‌صورت تلفنی و آنلاین ارائه می‌شود.

www.mindkorrelatie.nl

- **پیشگیری از خودکشی 113**

پیشگیری از خودکشی 113 سازمانی ملی است که در حوزه پیشگیری از خودکشی فعالیت می‌کند.

www.113.nl

- بنیاد **Eigen Kracht Centrale** به ارائه کمک به سازمان‌ها و نهادهای دولتی هلند، در زمینه پاسخگویی به پرسش‌های شهروندان می‌پردازد.
www.eigen-kracht.nl

- **انتخاب GGZ** Kiezen in de ggz وبسایتی ویژه بزرگسالان و افراد ۸۱ ساله و بالاتر که در پی یافتن ارائه‌دهنده مراقبت برای رفع مشکلات روانی خود هستند، است.
www.kiezenindeggz.nl

- **Ypsilon** بستگان و نزدیکان افراد مشکوک به ابتلا به روان‌پریشی را گرد هم می‌آورد.
www.ypsilon.org

- بنیاد ملی متولیان خانواده (LSFVP)
- معتمدان خانواده به ارائه اطلاعات، مشاوره و کمک به خانواده و بستگان مراجعان مشمول مراقبت سلامت روان (GGZ) می‌پردازند.
- www.familievertrouwenspersonen.nl

- رهنمودهای فوریت و اجبار مراقبت سلامت روان
اینجا رهنمودهایی درباره فوریت و اجبار در زمینه مراقبت سلامت روان ارائه شده است.
https://richtlijndatabase.nl/richtlijn/dwang_en_drang_in_de_ggz/dwang_en_drang_in_de_ggz_-_startpagina.html

پیوست شرح معیار صدمه

مراقبت اجباری فقط باید در موارد استثنایی اعمال شود. یعنی: چاره دیگری برای پیشگیری از رفتارهای پرخطر شما وجود نداشته باشد. آستانه اعمال اقدام بحرانی را «معیار صدمه» می‌نامند.

معیار صدمه شامل موارد زیر است:

- صدمه جدی (خطرزا)
- اختلال روانی که آسیب جدی از آن پدید می‌آید
- مقاومت
- این جنبه‌ها مختصراً در ادامه بیان شده است.

صدمه جدی

مجوز مراقبت در صورتی صادر می‌شود که یک نفر تشخیص دهد که رفتار شما باعث ایجاد خطر (یا طبق اصطلاح مندرج در این بروشور، صدمه جدی) می‌شود. گزارش‌کننده این وضعیت ممکن است مثلاً پزشک معالج، شهرداری یا هریک از بستگان شما باشد.

بر اساس zggvW، احتمال صدمه جدی در صورتی مطرح می‌شود که احتمال رخ دادن هریک از اتفاقات زیر بالا باشد:

- شما به خودتان یا دیگران آسیب بزنید. این آسیب شامل موارد زیر است:
 - به خطر انداختن جان؛
 - آسیب بدنی جدی؛
 - آسیب روانی جدی؛
 - آسیب مادی، غیرمادی یا مالی جدی؛
 - سهل‌انگاری یا ناسازگاری اجتماعی جدی؛
 - اختلال شدید رشدی (مثلاً برای جنین)؛
- به خطر افتادن ایمنی خود شما به دلیل قرار گرفتن شما تحت نفوذ فرد دیگر؛
- برانگیختن رفتار پرخطرانه دیگران از طریق رفتارهای تحریک‌آمیز؛
- به خطر افتادن ایمنی کلی محیط شما بر اثر رفتارهای شما.

اقدام بحرانی فقط در شرایط بسیار حاد که چاره دیگری جز پیشگیری از صدمه جدی وجود نداشته باشد، درباره شما اعمال می‌شود.

اختلال روانی که آسیب جدی از آن پدید می‌آید

مجوز مراقبت فقط در صورتی صادر می‌شود که رفتار شما ناشی از اختلالات روانی باشد. پس اینجا سه شرط مطرح می‌شود. تصمیم‌گیری در باره این دو مورد بر عهده روان‌پزشک است:

- شما دچار اختلال روانی هستید؛
- رفتار شما منجر به بروز (احتمال) صدمه جدی شود.
- صدمه جدی از این اختلال ناشی شده است

مقاومت

مراقبت اجباری را فقط در صورتی می‌توان اعمال کرد که شما مراقبت توصیه‌شده را نپذیرید. پس کافی است بگویید که با مراقبتی که قرار است به شما ارائه شود، موافق نیستید.

آیا با مراقبت موافق هستید؟ پس این موضوع را به ماموران اورژانس حاضر در محل اطلاع دهید. همچنین مشخص کنید که مایل به دریافت چه مراقبتی هستید یا نیستید. شاید قبلاً برای شما کارت بحران یا تعهدنامه صادر شده باشد.

ارائه‌دهنده مراقبت ارزیابی می‌کند که آیا مراقبتی که داوطلبانه خواستار آن هستید از نظر آنها کافی است یا خیر. آیا از نظر آنها این برای پیشگیری از بروز خطر کافی نیست؟ در این صورت، ممکن است فرآیند صدور مجوز مراقبت یا اعمال مراقبت اجباری ذکر شده در مجوز مراقبت ادامه یابد.

صلاحیت و نمایندگی

شما به‌طور پیش‌فرض دارای صلاحیت قانونی هستید، مگر این‌که پزشک شما را فاقد صلاحیت روانی تشخیص دهد. توانایی ویلسون مشخص می‌کند که شما نمایندگی چه کسانی را می‌توانید عهده‌دار شوید. یعنی چه کسی می‌تواند نمایندگی شما را برای دفاع از منافع شما بر عهده بگیرد.

Wilsonbekwaam

شما در صورتی فاقد صلاحیت روانی محسوب می‌شوید که مدیر مراقبت بر مبنای تصمیمات تشخیص دهد که «شما قادر به ارزیابی معقول منافع خود نیستید». طبق Wvz، مدیر مراقبت تعیین می‌کند که آیا شما دارای صلاحیت روانی هستید یا خیر. این تشخیص در هر مورد و در هر زمان ممکن است متفاوت باشد. روان‌پزشک مستقلی که بیانیه پزشکی شما را آماده می‌کند نیز می‌تواند در این زمینه نظر بدهد.

داشتن صلاحیت روانی تاثیری بر اهمیت مخالف شما نمی‌گذارد: مخالفت با مراقبت اجباری جدی گرفته می‌شود، حتی اگر شما فاقد صلاحیت روانی باشید و نماینده شما قبلاً با این اقدام موافقت کرده باشد. در این صورت، مراقبت اجباری فقط بر مبنای اقدام بحرانی امکان‌پذیر خواهد بود.

مقاومت موجه

آیا دارای صلاحیت روانی هستید و صدمه جدی فقط بر وضعیت شما تاثیر می‌گذارد؟ و این صدمه تهدیدکننده جان شما یا دیگران نیست؟ در این صورت، خواسته‌ها و ترجیحات شما باید اساساً محترم شمرده شود.

حتماً مخالفت و عدم صلاحیت احتمالی خود را با وکیل و نماینده خود در میان بگذارید.

